

מסורת הש"ס

(א) זכרות לא; פסחים קד:
זכרים לב. [מנחות יט.].
(ב) פסחים פה; חגיגה יא
[ערוךין קד.]. זכרים ד. יד:
קד. מנחות יג. ג) [הקדוש]
המזבח בליל א) [ויקרא]
פרה יג. ט) [ויקרא יג.
ו] [דף יג. וסס ד"ה אלה].
ו) [דף מה. ט] [ויסס ד"ה
והוא] (ע) שער לע"ה.

תורה אור השלם

1. ושאת את בן הקור למי
י והקריבו בני אהרן
הכהנים את הקור וקור את
הקור על המזבח קביו אשר
פתח אהל מועד;
ויקרא אה
2. ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמכות
לספרת ועבדתם עבדת
מקנה אתן את כהנתכם
הזור הקור יומת;

3. וקמך ידו על ראש
 קרנבו ושחטו פתח אהל
 מועד ודקרו בני אהרן
 הכהנים על הים על
 המזבח קסבו: ויקרא ג ב
 ונתנו בני אהרן הכהן
 אש על המזבח ועברו
 עצים על האש: ויקרא ד א
 5. ועברו בני אהרן הכהנים
 על המזבח את האש
 ואת הפר על העצים
 אשר על האש אשר על
 המזבח: ויקרא ד ח
 6. ותקרב ותרקיעם ידמך
 במים ותקריב הכהן את
 הכל והקטיר המזבחה עלה
 הוא אשה ריח ניחא ליה
 ויקרא יג א

הגהות הב"ח

[illegible]

תוס' ישנים

והיא מבינה ליה לטפיה.
 תמה דמית יליף דלא בעיה
 כהנה ונאמר דמנהגיה וליף
 מזה כהנה לאסוקי הפשט
 ויחזה דמקמה ייל דעיל
 מהפשט ויחזה גבי עבודת
 הדס מחייב סהן ויכול להיות
 הפשט ויחזה קרי עלה ואפי'ג
 דמחייב גבי נחיתת אש כהן ולא
 דאמרין דקרי מן עבודת
 הדס עלה הארי מן דליא

הגוף הקרוב אל הפשט וניתוח
עבודת מחנה היינו מועבדתם ש
זר מיתה: מובדי מקבלה ואילך
ונתנו למה לי כ' אלא מקבלה וא
הנה ששונה: מובדי מקבלה וא

(דף י.) דכל יומא דמחזיר סטות
 דס' ויחא מנא קרנן ענין הו
 אשמועין חסר וזיקא דל' ס'
 מחזיר סטות בנתינת א"א וס'
 שמינין דחוקולן וילין מוטס
 כ' יח' דל' לשחמט דסחמט
 לחמט' ע' יח' ע'ס' דל' כ'
 ועברו ע'ס' יח' סדור ל' ס'
 נכסב' ע'ס' דהויס חולטת ע'ס'
 דל' מחז' כהדיל לעיל חזי' וי'
 שון דר' הא סדור ע'ס' כח
 ויחמו ועברו ע'ס' כח ארס'
 סדור דכותב' ח' מחמס' א'
 ויחמו ע'ס' יח' ס'ס'

בראשונה פרק שני יומא

בן. מיעוטא מנא לן להפשט
דחזקיה והבי מסגר ליה
ויטה בור כשירה: ובי מאין
אאת לומר פסולה שנוקת

האי מיבעי ליה לגוף
אשי אשכחתיה לאם
לבריה יושט ^אשחט
באת מכלל שנאמר
תשמרו את כהונתכם
שחיטה ת"ל ^ביושט
והקריבו בני אהרן הכהן
ואלך מצות כהונה ^ג
על השחיטה שכשיר
ואלך מצות כהונה ^ד
לי למעוטי הפשט ונ
מלא דעתך אמרנא

דמעבכא כפרה היא
דבעי כהונה אלא מר
הכהנים את הנחתים
מכריז מקבלה ואילך
למה לי למעוטי הפשט
סידור שני גזירי עצי
דכותיה ממעט אדרבך
לא ס"ד ידאמר מר
המזכרה זו הולכת
אברים לכבש הוא
עצים לבני כהונה
עצים בניא כהונה
הפשט וניתוחו |א| ואימ
והקטיר כהן את הכל
הפשט וניתוחו והקריב
זו הולכת אברים לכבש
הוא דבעי כהונה
כהונה לא סדור שני
ונתנו לגופיה וערכו
הכהנים שנים ילמדנו
אמר רב המנונא קשי
הבקר כתיב וכן הבקר
וניחא ליה יעל העצים
המזבח איהו דבר שנא

יה הכי על העצים אשר על
אש וערכו עצים וערכו
ל האש וגו' למידרש ביה
אש ועצים ומזבח ואחיהו
עצים ואש למזבח בשבילו:
היי

ור לנטלה ופסולה בור דאמרי
ר"ב סדור שני גזירין מגלין
שלא תהא אלא כסבין משום
ואו ור"ב בסדור שני גזירין
ירק הגזירין לראש המזנה
ר"ע"ג דאפשר לנטלה עתה
והנן ור"ב: ר"ע"ג דברים שני
לישנא דלעיל דמפרש טעמא
מגן דלעיל ור"ב מרומה דר
פריך לאיכא דאמרי דלעיל ד

יולי שמיטה. והא דדרשינן מהאי קרא
לכל עבודות וקרא דלעיל מיירי לחייב
מרו אה כהונתכם דמשמע כל עבודות
מרו אה כהונתכם אינו מסורש ומפקינן
מלוח כהונה דהוא נפרדת דה שיה

[illegible]

והקריבו בני אהרן מקב
פרש"י הא לה
עבודה אחרת משאר עבודות
ושחט והקריבו ואזו היא

אמר רב שימי בר
דהוה מסבר ליה
מור כשריה וכי מאין
ואתה ובכין אתך
(6) שומע אני אפילו
ת בן הקבר לפני ה'
ם את הדם (7) מקבלה
מור ידו שחט לימד
בכין ובכין מקבלה
נו בני אהרן (8) למה
זוה ואכתי איצטרך
כיון דלאו עבודה

חִבְעִי כְּהֹנֵה קָמִי^א וְעֵרְכוּ בְּנֵי אֶהֱרָן
שֶׁתִּהְיֶה הָרָאשׁ וְאֵת הַפֶּהֶר
נֹת כְּהֹנֵה וְאֵת
נִיתוֹת וְאִמָּא לְמַעֲוִי
מִסַּחֲבָרָא דִּיבְחָא
סְדוֹר דְּכוּתִיהּ מִמַּעַשׂ
וְקִירֵב תְּהֵן אֶת הַכֵּל
כִּבְשׁ לְכַבֵּשׁ הָרוֹלָת
עָא כְּהֹנֵה יְהוֹלָת
אֶת סִדוֹר שְׁנֵי גִזְרֵי
כִּי לְמָה לִי לְמַעֲוִי
לְכִי נְמִי לְגוֹפִיָּה אֵלָא
לְמַעֲוִי אֵתָא [א] לְמַעֲוִי
תֵּן אֶת הַכֵּל הַמְּזוֹבָּחָה
הָרוֹלָת אֲבָרִים לְכַבֵּשׁ
יְהוֹלָת עֲצִים לֵא בְּעִיא
יְהוֹלָת עֲצִים בְּעִיא כְּהֹנֵה
נִים בְּנֵי אֶהֱרָן שְׁנִים
לְמַלְאָה שְׁמֹעוֹן שְׁשֶׁה
לִיָּה לִיָּה לִיָּה לִיָּה לִיָּה
עִשְׂרִים וְאַרְבַּעִיהָ בְּעִי
שֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל
רִבּוֹ עֲצִים אִשִּׁי מְזוֹבָּחָה
הָיוּ

היה ממעטין מיניה סידור ש
סידור הקסה הר' אליהו
שני גזירין צעי שני שהנים
אליטריך קרא לגופיה סד"א
בדלמר בספ"ק דזנחים (ד'
לר"ש דלמר עבודה שאפשר

מזר והקריב הסכן כו' המזבח
עי הסונה ומיך לו רבי דר
י' חעלה על דעך שזר ק
א חני קאי אארעא ועבד ב
ה"ה נפקא ליה שפיר דנע
היא אלכא לגלוי אגזירי
א אמר שוכר קדש חמלה
משום אונס עבד דלהסו
דעבודה לילה היא ובעי
אי כך הוא ויין הכא ויין ב

לכל, אלא הכבש של תמיד הוא עולה
שלא מצינו

היה זה דבר נדיר, שחברתו של אברהם יצחק
יבין יצא דכחי ביה הכוה מין
ההוה בו' משתה ה' הכסס וימח
וימח וימח וימח וימח וימח וימח
לא הוה שחין נחיש א' כקלמ משי
א' מנכני ספר כ' כהוה כ' דכחי
ונחמ הקרן לא ילפין נחיש א' אכל
לא דוק אלא כ' כ' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

כז.

א ב | מ"י פ"ט מהל' בראשית
הל' ופ"ה מהל' מעשה
הל' א ופ"א מהל' פסח
הל' א :

מג ג מ"ג פ"ט מהלכות ציצית
 מקדש הלכה ו:
מד ד מ"ד פ"ו מהלכות
 מעשה הקרנות הלכה י:

הגהות הערה N

[א] גמ' (ואיחא ה"ג לטוסייה)
האיית: [ב] שם למאי אחא.
ג"כ אלף והקטירה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א' י"ט ד"ה אלא מהכא
וכי הרי למדנו מהבבלי אלא
למעוטי הפשט ומיתום שאין
דרך סוטה כלל ודברי השי"
בה אינם מוכנים:

מוסף רשמי

[illegible]

רבינו חננאל

מגן לן אנאמר וזשחא פן
הקרייבט פון דער
הארץ קעגן וואלץ צומת
הנהגה, לימד על השמירה
בשכרש כלל דברי
והשגות העבדים ואפי'
בקדשי שמים. היין פון
הן עולה וזה שיהא קדש
והשגותן קדש
כלל, דארטמיין כדוי קעבלה
כלל, ארץ צמות חורבן, ונחמא
הארץ אף על המזבח לחי,
למעיט השטט ויחזק מכהן.
ואחרי אשכנזיין, כן, מסבא
ואחרי דרומה מעט, כן,
כח סכומה מעט השטט
והנהגה, אף אידויר על
גויין, וזהו ועברו לשון
הארץ, ואדברת ביה
רוחיה מעט כן, ואסיקא
הרובין תכין למעיט השטט
והנהגה דלא בני כהונה.
הקרייבט תכין אף חלל,
למעט חללה צעם אף
כדי כהונה, אף אידויר גויין
בעיא חללה (החלול) ונחמא
לגופיה, ועברו שנים, כן
חלל חשם הנהגות שנים.
אידויר (הנהגה) ונחמא
לחלל חשם הנהגות שנים
שחש חללה וקרייבט שטתן
השטט חללה וקרייבט, כן,
השטט חללה, דאפי' אף
הנהגה דרומיני בני הכהן

של תמיד, כי התמיד מקדים
בית ועליו כל הקרבות. וכיון
ד.

והלא אפילו הם אנדו העור
הזה ואילו מלות הסוהה שפיר
ואפילו הכי בעי הסוהה ומיה
העור דכתיבי מקמי נחיתת אש
והוא חוקק להסוהה: אימא
לעלי פסח כהניס מיה מיה
אנדרס מיה: הורוכת אנדרס
לחמשי הפסח וימית אחא
עיס דהא הולכה סוהיה.
וערבו לחי לי לחמט הפסח
לחמט הפסח וימית אדרכה
עיס כ' ויפחית אחי שפיר

(א) שם לא תיירי חלל בלתי מוריד; לכל ה"ה בדבר כת"ש התוס' שם ובי"ש העור דלילא לריב"ל מוכח היל' וע"י ש"י.